UNIVERSITATEA „ÎMBĂTRÎNEŞTE“

Nu, nu-i nici o exagerare. Universitatea „îmbătrîneşte“ ! Ne-a demonstrat-o jocul său realizat în compania dinamoviştilor bucureşteni. Cu un Petru Emil greoi şi pornit mereu pe greşeli, cu un Adam şi Ivansuc lipsiţi de incisivitate şi orientare tactică, clujenii n-au avut nici un spor în teren în pofida eforturilor făcute de unii dintre ei. Parcă anume, urmaşii lui Coracu şi dr. Luca, au vrut cu tot dinadinsul, să arate bucureştenilor cum nu trebuie jucată o partidă de fotbal. Apărătorii au trimis balonul înalt în zona adversă, numai cu scopul de a îndepărta pericolul de la poarta lor ; linia mediană a rătăcit aiurea, iar atacanţii n-au găsit soluţii pentru un dispozitiv ca acela al dinamoviştilor, betonat de la o vreme. Studenţii s-au arătat complet dezorientaţi în faţa noii idei de joc adoptată de Dinamo — apărare aglomerată, urmată de contraatacuri fulgerătoare, în care Pîrcălab, Frăţilă, Nunweiller VI şi Ghergheli deveneau cînd extreme, cînd înaintaşi centrali. În faţa unor asemenea manevre cvintetul Ringheanu (Gaboraş) — Costin-Anca-Pexa — Cîmpeanu a fost de patru ori bătut.

Un alt aspect care explică într-o oarecare măsură lipsa de combativitate a oaspeţilor. Echipei clujene i-a dispărut unul din atu-uri — *elanul*. Cu mici excepţii (Cîmpeanu, Oprea, Mustaţea), „U“ a acţionat, aproape cu regularitate, fără pasiunea proprie tinereţii. Şi apoi, pregătirea fizică (causa causorum) este cu totul insuficientă ! De ce n-a constituit ea preocuparea de bază a conducerii tehnice a echipei şi jucătorilor ? Nu cumva elanul se stinge undeva în afara programului de pregătire ?

Iată un subiect de meditaţie serioasă pentru jucătorii din oraşul de pe Someş.

Stelian TRANDAFIRESCU

Deşi joacă „beton“, dinamoviştii ştiu să treacă rapid la contraatac susţinut, cum vedem în imagine pe Ghergheli, cu mingea, şi Nunweiller IV.

URMĂRI • URMĂRI DIN PAGINILE 6-7 URMĂRI • URMĂRI

DIMENSIUNILE REALE ALE VICTORIEI PITEŞTENE

de orice acceleraţie a atacurilor pune în faţa apărărilor adverse probleme uşor de rezolvat.

Ca un supliment al acestor carenţe, duminică s-au adăugat şi exagerările lui Naghi, talentatul atacant piteştean care în ultima vreme lichidează prin „numere personale“ 50 la sută din acţiunile pe poartă ale argeşenilor.

Aceste aspecte au ieşit cu atît mai pregnant în evidenţă în jocul cu Politehnica, cu cît echipa timişoreană a fost un adversar comod, care a jucat deschis în cîmp, fără vreo tactică defensivă specială, fără intenţii antijoc, venit — se pare — să-şi ia, cuminte, bătaia pe care o anticipa.

Timişorenilor, care au promovat cu curaj — şi bine au făcut — o promoţie de tineri şi talentaţi fotbalişti, le reproşăm tocmai această ultimă atitudine, care-i caracterizează, după cîte ştim, în meciurile susţinute în deplasare (meciul cu Steaua constituind o fericită excepţie), psihoza învinsului aprioric contribuind decisiv la multe din insuccesele acestei echipe care poate mai mult decît a arătat pînă acum.

CRAIOVENII MUNCESC CU SPOR

să fie cernită. Dintr-un motiv sau altul (nu putem preciza), jucătorii par obosiţi sau nepregătiţi fizic, fapt tradus prin viteză scăzută şi prin neputinţa efectuării unor repetate deplasări în viteză. Înainte, giuleştenii realizau o circulaţie de balon încîntătoare şi eficace, fiindcă se deplasau permanent, se susţineau reciproc, se grupau pe o parte şi continuau acţiunea pe partea opusă. Ionescu şi Dumitriu (aceste două nume adulate de unii şi criticate de alţii), cu repertoriul lor de fente şi de automatisme greu de contracarat dădeau în final o lovitură graţioasă dar decisivă în plexul oricărei apărări.

Acum lucrurile s-au schimbat. Apărarea Rapidului, cazemată pînă ieri tot aşa de renumită ca şi cea condusă de Nelu Nunweiller, dovedeşte în prezent slăbiciuni de domnişoară. Motroc şi Dan joacă la distanţe prea mari unul de celălalt. Pe rînd se lasă atraşi, scoşi din dispozitiv şi cel rămas singur devine uşor de încolţit. Ilie Greavu pare descumpănit şi el. Nici linia mediană Dinu-Georgescu nu mai reprezintă „cimentul“ echipei. Mai util la mijlocul terenului, a devenit Codreanu, acest jucător micuţ dar cu un mare suflet de coechipier. Toţi jucătorii par izolaţi, intenţia unuia e recepţionată dificil sau de loc de către ceilalţi. Conduc balonul mult, îl pierd, se enervează şi se epuizează. În timpul jocului par zece „robinsoni“. Rapidul seamănă acum cu o echipă alcătuită de curînd, cu jucători aduşi din... continente diferite. Maniera lor de joc sterilă e argumentată şi de numai cele două goluri pe care le-au înscris în patru partide.

Nu e vorba de o năruire a echipei ci de o degradare a ei. Seamănă cu o trupă de teatru plictisită după cîteva zeci de spectacole.

Unde este solidaritatea acestei formaţii ? Coeziunea ei tactică şi morală ? Unde e setea ei de victorii ? Unde e visul ei mereu năruit şi din nou închegat de a cîştiga odată campionatul ?

În Giuleşti trebuie să răsune buciumul primejdiei. Altfel, apele mediocrităţii vor îneca această echipă.

FIECARE ETAPĂ CU... AUTOGOLUL SĂU!

diţiile arătate, Farul a fost echipa mai lovită, deoarece Iancu este în momentul de faţă unul dintre cei mai buni jucători ai săi, iar Măndoiu, unul din cei mai puţini buni ai Progresului.

Repetăm însă. Progresul a meritat să cîştige după modul cum a acţionat şi este de presupus că şi în prezenţa lui Iancu şi Măndoiu ar fi ştiut să-şi definitiveze victoria, dar noi, spectatorii, am fi avut, sintem convinşi, un spectacol mai plăcut în a doua repriză.

Răspunderea arbitrilor continuă să fie o chestiune actuală, căci arbitrul Comşa a mai comis şi alte greşeli, printre care aceea de a sancţiona în poziţie de ofsaid pe Oaidă, în ultimele minute de joc, cînd pentru întreg stadionul Republicii era evident contrariul şi mai ales pentru tuşierul său care n-a ridicat steagul fiindcă nu era cazul.

DOUĂ STADII DE PREGĂTIRE FAŢĂ-N FAŢĂ

Îndată ce arbitrul Adrian Macovei a fluierat sfîrşitul meciului de la Braşov, pe tabela de marcaj a stadionului, în dreptul echipei Steagul roşu, cineva a pus numaidecît cifra 1. Inofensivul gest exprima nu o dorinţă, cum ar fi putut pare la prima vedere, ci mai degrabă o stare de ciudă pe care o ghiceai în sufletul fiecărui suporter al formaţiei braşovene. Aceştia au venit şi duminică într-un număr impresionant la stadion, deşi după meciul cu Farul puţini erau aceia care credeau că o vor mai face. Victoria cu 2—0 asupra lui Atletico Madrid le-a strecurat în inimi o amăgitoare credinţă că rezultatele din primele două etape nu au fost decît accidente trecătoare. Miile de spectatori braşoveni au ocupat tribunele şi pomii din împrejurimi, au încurajat frenetic echipa, au fluierat, au vociferat, au dorit, dacă ar fi fost cu putinţă, măcar o jumătate de gol ; poate că s-ar fi declarat mulţumiţi măcar şi cu o bară... Fotbaliştii de la Steagul roşu le-au dăruit însă doar un spectacol înşelător prin ritm şi luptă.

La antipodul jocului braşovenilor, s-a situat evoluţia echipei Steaua. Chiar în condiţiile anihilării lui Constantin de către Alecu, formaţia bucureşteană s-a impus prin ideea foarte bine conturată despre joc şi prin mijloacele tehnico-tactice folosite în scopul acesteia. Pregătirea satisfăcătoare pe care o deţine actualmente i-a înlesnit să treacă de momentele mai dificile din prima repriză şi să domine autoritar în cea de a doua. Dincolo de satisfacţia obţinerii unui punct în faţa unor adversari şi spectatori incomozi, echipa Steaua şi-a adăugat prin jocul ei de duminică un plus de încredere în posibilităţile proprii.

Revenind la evoluţia nemulţumitoare a formaţiei braşovene, trebuie să precizăm că unii o explică prin moralul scăzut existent la ora actuală în sînul ei. Ni se pare nefondată o asemenea părere. E greu de crezut ca o echipă care cu cîteva zile mai înainte a întrecut categoric formaţia campioană a Spaniei, o echipă care duminică s-a „bătut“ totuşi cu vigoare şi a dorit victoria cu multă aprindere, să aibă un moral redus. Conducătorii clubului braşovean trebuie să fie realişti. Echipa lor este nepregătită. Nu cunoaştem cauzele, dar cu siguranţă că ele trebuie căutate în lipsa de sudoare la antrenamente, în viaţa particulară a jucătorilor, în relaţiile dintre ei, în raporturile lor cu antrenorii şi poate chiar în condiţiile pe care clubul este dator să le asigure echipei, cu consecvenţă şi principialitate.

Nicolae SOARE

SE VA ÎNDREPTA OARE STOICESCU?

Fără îndoială că nu s-a trecut cu vederea reintrarea jucătorului Stoicescu în echipa C.S.M.S., după ce clubul său îi anunţase suspendarea, iar colegii de echipă refuzaseră să-l mai primească în rîndurile lor. După cum Stoicescu s-a făcut şi mai observat în etapa a IV-a datorită faptului că a înscris cele două goluri ale echipei sale.

Cum s-a produs revenirea lui Stoicescu ?

S-a prezentat la club şi a cerut insistent să fie iertat, spunînd, cu lacrimi în ochi, că şi-a dat seama pentru totdeauna de greşelile pe care le-a comis faţă de club şi colegii săi de echipă.

În disperare de cauză, conducerea echipei C.S.M.S. Iaşi a trecut peste hotărîrea sa recentă şi l-a admis în echipă, cu acordul jucătorilor. Publicul ieşean, doritor să-şi vadă echipa săltînd din situaţia grea care se află, i-a primit încurajator apariţia pe teren.

La prima vedere, fără a se cunoaşte mai temeinic fondul problemei, s-ar părea că cele petrecute ar însemna victoria lui Stoicescu. Realitatea este cu totul alta. Victoria este a colectivului C.S.M.S. Iaşi care a dat dovadă de simţ pedagogic cu Stoicescu, aducîndu-l în situaţia să-şi dea seama că fără sprijinul colectivului ajunge într-o situaţie grea, fără rost, fără sprijin. *În acest mod trebuie înţeles gestul reprimirii lui Stoicescu, gest care urmează să dovedească dacă va aduce sau nu îndreptarea acestui jucător talentat, dar înrăit.*

Primele semne nu sînt din cele mai favorabile, căci Stoicescu a lăsat să se înţeleagă după meci că NUMAI cele două goluri înscrise de el au fost determinante pentru rezultat. Stoicescu nu a învăţat, poate e şi greu pentru mentalitatea lui să înţeleagă, că un singur jucător nu poate decide victoria sau aduce insuccesul. Meritele sau scăderile sînt ale întregului colectiv.

Jiul a jucat la Iaşi, curajos deschis, avîntat. Dacă C.S.M.S. ar fi avut însă o formă bună s-ar fi putut detaşa mai net de adversara sa. În jocul ieşenilor persistă însă semnele evidente ale nepregătirii, ale dezordinei din perioada premergătoare campionatului, situaţie pentru care Stoicescu are o grea vină.

Iubitorii de fotbal doresc redresarea acestei echipe şi a lui Stoicescu personal, dar nu pot să nu manifeste rezerve faţă de acesta. A sosit momentul ca Stoicescu să aleagă drumul său în fotbal şi în viaţă. El trebuie să ştie că dacă mai reia drumul sinuos al activităţii lui incompatibile cu viaţa şi ţelurile unui tînăr care se bucură de toate posibilităţile oferite astăzi de societatea noastră, excluderea lui din viaţa sportivă se va impune cu hotărîre. El a reintrat în echipă, a luptat, a înscris două goluri, dar şi-a asumat şi o mare răspundere. Mai mare decît toate angajamentele de pînă acum.

Nu ne-am fi ocupat atît de larg de cazul Stoicescu, dacă nu am fi convinşi că şi alţi tineri fotbalişti care vor fi tentaţi să apuce un asemenea drum ca al lui Stoicescu, de viaţă nesportivă, de trîndăvie şi desmăţ, de desconsiderare a echipei, vor şti să tragă învăţăminte, să elimine din capul locului orice tendinţe care ar avea legătură cu asemenea manifestări demne de dispreţ.

Andrei NEGRESCU

DE LA COMISIA DE DISCIPLINĂ A F. R. F.

În ultimele două săptămîni, Comisia de disciplină a Federaţiei române de fotbal a avut de judecat o serie de abateri ale unor fotbalişti evoluînd în campionatele categoriilor A. B şi C. Iată cîteva din hotărîrile ei :

— Pentru insulte aduse publicului, jucătorul **Păunescu** (Victoria Tg. Jiu) a fost suspendat pe două etape.

— Pentru atitudini nesportive, au primit un ultim avertisment următorii jucători : **Deleanu** (C.S.M.S.), **Manolache, Iancu** (Farul), **Pahonţu, Florea, Mocanu** şi **Iohasz** (Petrolul), **Mihăilă** (Politehnica), **Olteanu, Naghi** (Dinamo Piteşti), iar următorii jucători au fost suspendaţi : **Gane** (St. roşu) — 3 etape, **Grăjdeanu** (Universitatea) — 2 etape, **Neşu** (Universitatea) — 4 etape, **Stănoaie** (Vagonul Arad) — 2 etape, **Schweillinger** (Vagonul Arad) — 2 etape, **Mureşan** (A. S. Cugir) — 2 etape, **Duţan** (Dinamo Bacău) — 2 etape, **Magheru** (Dinamo Victoria) — 3 etape, **Hărduţ** (C.F.R. Caransebeş) — 2 etape.

— Pentru repetate abateri de la conduita de sportiv pe terenurile de fotbal, jucătorul **Zanca** (Gaz metan Mediaş) a fost suspendat 6 etape.

— Au fost sancţionaţi cu avertisment pentru acte nesportive pe teren : **Voica** şi **Horvath** (C.F.R. Paşcani), **Adam** (Siderurgistul Galaţi), **Staudt** (Gaz metan Mediaş), **Marcu** şi **Alexandru Vasile** (Universitatea), **Colceriu, Şoangher** şi **Neacşu** (Progresul Bucureşti), **Pescaru** şi **Alecu** (St. roşu Braşov), **Constantin** şi **Dumitru Nicolae** (Steaua), **Malschi** (C.S.M.S.).